

Hotelák – občasník o nás a pro nás

šk. rok 2013/2014
marec 2014

OBSAH

s. 3...*Na zamyslenie - Ľudské právo, za ktoré chcem v živote bojovať*

s. 7...*Interview - Tanec je krásna vec*

s. 9...*Zo života školy - Expert geniality show*

s. 10...*Zo života školy - Lyžiarsky I. D*

Hotelák-občasník, internetový školský časopis Hotelovej akadémie Ľ. Wintera,
Stromová 34, 921 01 Piešťany, <http://www.hastropy.sk/skolsky-casopis/>
druhé číslo, marec 2014

Šéfredaktor: Nikola Nosková

Predseda redakčnej rady: Soňa Moravčíková

Na zamyslenie

Ľudské právo, za ktoré chcem v živote bojovať

Na svete momentálne žije viac ako 7 miliárd ľudí. Rešpektujúc humanistické názory, neverím, že sme sa všetci narodili seberovní. Niektorí spoznávajú od detstva bohatstvo, iní chudobu, jeden vyniká v matematických vedách, ďalší je technicky zdatný, tá je pekná, ten ťažko chorý. Miešať hrušky s jablkami považujem za krivdu voči obojom stranám. Predsa len ale existuje rovnocenný spojovací diel, ktorý vnáša do chaosu poriadok a je spoločný všetkým ľuďom, bez ohľadu na vierovyznanie, rasu, pohlavie, sociálne pozadie, sexuálnu orientáciu či vek – ľudské práva.

Prečo je teda istej skupine upierané právo na zasytenie a pitnú vodu? Prečo sa na niektorých miestach nedá obhájiť v spravodlivom procese? Prečo má byť smoliar zo slumu separovaný od vyššej kasty? Na žiadnu z uvedených otázok neexistuje uspokojivá odpoveď. Samotná myšlienka ľudských práv je šľachetná, realizácia ich uplatnenia však vyžaduje viac ako slová, a v mnohých prípadoch sa stáva dokonca neuskutočniteľnou.

Každý súdny človek uzná, že zabezpečiť právo zmienené v prvej otázke v krajinách tretieho sveta je v prvom rade výsledkom geopolitických okolností. Napríklad Keňa, ktorej humanitárnymi projektmi aktívne pomáha i Slovensko, sa síce radí medzi najrýchlejšie rastúce ekonomiky čierneho kontinentu, no zároveň patrí spolu s Etiópiou a Somálskom medzi hladomorom a suchom najviac postihnuté krajiny východného pobrežia Afriky. Štát s veľmi nerozvinutou infraštruktúrou znáša státisíce utečencov, hľadájúcich útočisko pred občianskou vojnou, keď má problém uživiť sám seba. Jednoducho, poľnohospodárske predispozície si nemožno vybrať. A aj keď je humanitárna pomoc významným

znakom solidarity, z dlhodobého hľadiska nijakým spôsobom nerieši a nikdy nevyrieši problém, ak ju nedokážu využiť ľudia s dostatkom šťastia na to, aby mohli pomoc v akejkoľvek podobe vôbec čerpať a použiť v prospech seba a národa.

Druhá otázka má s prvou tiež spoločnú jednu veličinu - ľudí. Nech je korupcia výsledkom zhnitej povahy a spravodlivosť diskutabilná, faktom je, že iba ľudia dokážu vziať moc do svojich rúk a spraviť zmenu. Ľudské práva, v tomto konkrétnom prípade právo na spravodlivý súd, si, žiaľ, v mnohých prípadoch treba skutočne vybojovať. Čo je, mimochodom, krásne aplikovateľný príklad na naše pekné Slovensko, republiku, kde zrejme väčšina volebne zodpovedných zabudla, že niečo také, ako ľudské práva, vôbec má.

A, nadväzujúc na tretiu otázku, ako by mal vlastne niekto zo Slovenska zmeniť systém kastovníctva v Indii, keď ide, žiaľ, o hlboko zakorenenú súčasť miestnej kultúry, priam do oči zhadzujúcej drvivé percento týchto neupierateľných práv už pri narodení? Vymenúvanie otrepaných klišé, stereotypov nebolo rozhodne bezúčelné. Dôvodom je poukázanie na univerzálny zákon ľudskej iniciatívy. Inak povedané, uplatnenie základných ľudských práv nie je možné ani pri akomkoľvek vynaloženom politickom, sociálnom či finančnom úsilí, ak nie je spätná väzba a mentálna pripravenosť prijať zodpovednosť za seba, ostatných a národ zo strany prijímateľa.

Z histórie a zdravého úsudku vieme potvrdiť, že svoje práva nám nik iný neobháji, ak my sami nemáme záujem. Alebo v skratke zhrnuté - neverím, že má zmysel bojovať za ľudské práva tam, kde jedinec nedokáže poskytnúť pomoc pre nedostatok politickej a ekonomickej moci. Na tieto účely existujú špeciálne vytvorené organizácie, preto považujem za stratu energie pekné, no nereálne ambiciózne plány individualistov, ktorí chcú ukončiť hladomor, zabezpečiť pitnú vodu každému obyvateľovi planéty a nastoliť svetový mier. Toto vnútorné odhodlanie, eufóriu pre akýsi cieľ, by som koncentroval iným smerom. Nedokážem ukončiť vojnu. Nedokážem zabezpečiť

životodarnú tekutinu tam, kde ju najviac potrebujú. Nedokážem nasýtiť hladujúcich a poskytnúť zdravotnú starostlivosť každému v núdzi. Nemám na to peniaze a vplyv.

Ale všetci máme prístup k niečomu, čo je základnou jednotkou rastu ľudstva - informáciám. Sú zadarmo a voľne dostupné - a aj keď sa niekto snaží ich šíreniu brániť, bojuje iba s veternými mlynmi. Všetci máme možnosť šíriť vzdelanie - a teda umožňovať menej šťastným právo naň. Slobodné zdieľanie informácií je znakom každej vyspelej kultúry. Žijeme vo svete, kde dokážeme prenášať dáta a údaje svetelnými rýchlosťami bez akéhokoľvek fyzického kontaktu. Nemusíme budovať technologickú infraštruktúru, pretože najväčší šíriteľ informácií pokrýva svojou bezkáblovou sieťou celú Zem. Všetko je už vytvorené a čaká iba na využitie. Dokonca aj otec internetu, Sir Timothy Lee vyhlásil, že uplatnenie si patentu na sieť, ktorú vytvoril, by bolo sebazaprením myšlienky, kvôli ktorej internet vznikol - voľný prístup k informáciám pre každého obyvateľa planéty všade a kdekokoľvek. V rovnakú myšlienku verí aj Jimmy Wales, spoluzakladateľ Wikipédie, internetovej databázy, zhromažďujúcej viac než 26 miliónov encyklopedických článkov.

Kde je teda problém? Informačný systém je vytvorený, stačí ho využiť v prospech tých, ktorí prístup k informáciám skutočne potrebujú. Je rozdiel, ak je niekomu upierané právo na jedlo a vodu pre už zmieňované mizerné geopolitické podmienky, s ktorými momentálne nič nespravíme, a ak je potlačené právo na vzdelávanie, ktoré nemusí nik vypestovať, ťažiť a spracovať. Preto nie sú cenzúra internetu v Číne či jeho väčšinová absencia v Severnej Kórei ničím iným, než neprijateľným prejavom nevďačnosti a potlačením základnej slobody, ktorá nič nestojí a o to viac podčiarkuje fakt, aké zaostalé, prízemné a vypočítavé je odobratie prístupu k intelektuálnemu rastu svojho národa.

Pre predstavu, jeden počítač, projektor a pripojenie na internet v akejkoli'vek škole v krajine tretieho sveta by dokázali vytvoriť viac osvetu za podstatne menej peňazí ako tlač učebníc, nákup školských potrieb a výdavky na autorov, spisujúcich a prekladajúcich knihy. Nepochybujem v radostný výraz dieťaťa, ktoré má po prvýkrát možnosť pracovať s technikou, o akej v živote nesnívalo, a zároveň sa stáva rozhládenejším, obozretnejším, vzdelanejším - *cogito, ergo sum*.

Verím, že našou morálnou povinnosťou je bojovať za slobodu písma a šíriť informácie, samozrejme tie, ktoré majú pozitívny dopad a nelákajú k zneužitiu. Bránenie vo vzdelávaní sa je potlačením nášho ľudského ja a všetkého potenciálu, ako zmeniť svet k lepšiemu. A ak je to príliš veľa, každý z nás môže priložiť ruku k dielu jednoduchým spôsobom - toleranciou. Akceptujme vierovyznania iných, morálne presvedčenia, vkus a preferencie, v skratke akceptujme sa navzájom. Neobmedzujme sa a neohrozujme myšlienkami a činmi iných. A to isté vyžadujeme od nich. Nechce to čas, ani tvrdé odhodlanie, iba vôľu rešpektovať práva a nechať sa rešpektovať. Svet bude lepší a jednoduchší voči celému ľudstvu. Tak prečo nie?

Autor: Marek Mešár, IV. B - esej získala ocenenie v súťaži „Moje ľudské práva“ 2013, ktorú vyhlásilo Slovenské národné stredisko pre ľudské práva

Interview

Hoteláci sa popri študijných povinnostiach úspešne venujú rôznym koníčkom. Dôkazom je aj žiak III. C *Martin Šimor*, ktorý nám v nasledujúcom rozhovore predstaví svoju záľubu - tanec. Pýtala sa *Lucia Balážiková*.

L. B.: Odkedy tancuješ?

M. Š.: Tancu sa venujem od roku 2009, čiže skoro päť rokov. V máji 2012 som mal osemmesačnú prestávku.

L. B.: Prečo tá prestávka?

M. Š.: Pretože som bol demotivovaný z radu neúspechov, čo sa mne aj našej skupine vtedy prihodilo. Práve začínalo leto a zistil som, že bez tanca mám oveľa viac voľného času. Tak som si povedal, že budem radšej chodiť na rôzne akcie a užívať si leto. No keď leto skončilo, nejako som sa k tomu nevedel prinútiť. Ale, našťastie, som dostal rozum. Keď sa na to pozerám spätne, tak to bola z mojej strany pekná hlúposť.

L. B.: Akému štýlu sa venuješ?

M. Š.: Venujem sa štýlu breakdance. Veľa tanečníkov tento názov odsudzuje, pretože je vraj príliš komerčný. Ja to nejako neriešim. Nie každý pozná názov breakin alebo bboying.

L. B.: Máš nejaký idol, ktorý ťa inšpiruje?

M. Š.: Idolov mám určite veľa, ale v tanci nie je dobré, keď sa na niekoho veľmi sústreďíš, pretože začneš kopírovať jeho pohyby a jeho feeling. V breakdance sa to nazýva biteing. A to je pre tanečníka najhoršie, keď nevyjadruje pohybom sám seba, iba mechanicky opakuje pohyby niekoho iného. Navyše, v battloch ti to dajú

ostatní tanečníci pekne pocítit', keď uvidia nejakú skopírovanú vec, ktorú si nevymyslel ty a prezentuješ ju. Pre niekoho, kto sa v tejto sfére nepohybuje, je

to dost' ťažké pochopiť. No keďže som spomínal, že nejaké vzory mám, tak je to napríklad Daniel Cloud Campos (pretože žije vysnívaným životom asi každého tanečníka), Michael Jackson (pretože vymyslel podľa mňa najoriginálnejší tanec, ktorý perfektne spojil s hudbou) a

tanečník so pseudonymom Bruce Almighty.

L. B.: Si v nejakej tanečnej skupine alebo sa prezentuješ sám?

M. Š.: Pôsobím v tanečnej skupine HeroeS. Chalani ju založili v roku 2007, presne 6. 10. 2007. Odvtedy sa tam vystriedalo veľa tanečníkov. Teraz sme ostali piati. Ale, samozrejme, snažím sa prezentovať viac sám. Pre mňa osobne je individuálny úspech cennejší ako skupinový.

L. B.: Čo by si odporučil všetkým, ktorí majú záujem začať sa učiť tancovať?

M. Š.: Nech neváhajú ani sekundu, tanec je krásna vec, ktorá, keď budeš dobrý a snaživý, ti umožní precestovať kus sveta. Nemusí to byť práve breakdance, je veľa iných štýlov, ktoré by som sa chcel naučiť, ale na to už je asi trocha neskoro. Preto, keď je niekto mladší, má veľa energie a miluje pohyb, nech nestráca čas zbytočnými vecami. Pokiaľ si niekto myslí, že na to nemá talent, tak zo skúsenosti viem, že talent je dobrá vec, ale je to asi 25% celku.

L. B.: Ďakujem za rozhovor.

Zo života školy

4. decembra 2013 sa na našej škole konala vedomostná súťaž **Expert geniality show**. Testovania sa zúčastnilo 52 študentov. Všetci súťažili v dvoch kategóriách.

V prvej kategórii „Do you speak English?“ boli najúspešnejší Mário Stankovský z 1.B, Emil Adamkovič z 2.A, Katarína Valkovičová z 2.B a Ľubica Obuchová zo 4.C.

Druhá kategória Svetobežník sa najlepšie vydarila Lukášovi Vavrovi zo 4.C a Lujze Pobjeckej z 2.D.

To, že naši študenti sú zdatní aj v oblasti športu, dokázali v kategórii „Góly, body sekundy“, kde uspeli najmä Dominik Sedláček a Jonáš Hostovecký, obaja z 1. D, a Klaudia Miezgová z 2.A.

Náročnú kategóriu „Spoločnosť kedysi a dnes“ úspešne zdolala študentka Michaela Knapová z 2.A.

Jediným nositeľom titulu TOP EXPERT sa stal študent z 3.A Christopher Williams, ktorý je špecialistom nielen na angličtinu, ale aj na „Bity, bajty a technológie“. Tento titul sa udeľuje študentom, ktorí patria medzi 20% najúspešnejších riešiteľov. V tomto školskom roku sa oň uchádzalo viac než 8500 súťažiacich z celého Slovenska.

Gratulujeme!

Zo života školy

Lyžiarsky I. D

V jednu krásnu nedeľu sme plní očakávaní nastúpili do autobusu, ktorý nás zaviezol na lyžiarsky kurz.

Bol to týždeň plný zábavy, dobrodružstva a dobrých skúseností. Bývali sme v chatke v Rači priamo na kopci. Tento týždeň znamenal

pre mňa veľa. Tých pár dní prežitých s ľuďmi, ktorí sú pre mňa veľmi dôležití, skutočne stálo za to.

Ako každé začiatky aj tie naše boli kritické. Niektorí sa zlepšili vo svojich lyžiarskych skúsenostiach a niektorí ich ešte len získali.

Našli sa však aj výnimky, medzi ktoré patrím i ja, kde o skúsenostiach možno hovoriť len ťažko...

Typické ráno začalo rozcvičkou, raňajkami a neskôr lyžovaním.

Špeciálny program nás však čakal vo štvrtok. Plán bol jasný. Poľské hranice. Výhľad na susedné Poľsko bol pre mňa ten najväčší a najkrajší zážitok. Čistý vzduch mi dobil energiu na ďalšie dni.

Je toho ešte veľa, ale tento krátky článok úplne stačí, aby ste sa o našom skvelom lyžiarskom aspoň niečo dozvedeli, ale zd'aleka nestačí, aby ste o ňom vedeli úplne všetko ☺

Julka

